

ก็จะกลับมาอีก สำหรับยาเห็นบนนี้ ช่วยลดอาการเจ็บ หรือคันได้ชั่วคราวเท่านั้น

2. การรักษาโดยฉีดยา

หมายถึงการฉีดยาพอก sclerosing solutions เข้าไปในหัวริดสีดวงทวาร จุดประสงค์ของ การฉีดยา คือ ทำให้เกิด fibrous tissue ซึ่งจะทำให้หัวริดสีดวงทวารเล็กลง การรักษาโดยวิธีนี้ใช้ในรายที่ริดสีดวงทวารขนาดเล็ก หรือขนาดกลาง และไม่มีอาการอักเสบ หลังจากฉีดยาครั้งแรก ส่วนมากอาการเลือดออกจะหยุด และหัวริดสีดวงทวารจะเล็กลง ถ้าหลังจากฉีดยาครั้งแรกแล้วยังมีอาการอยู่ ควรจะฉีดซ้ำอีกทุก 2 สัปดาห์จนกว่า จะได้รับผลเป็นที่พอใจ แต่ไม่ควรฉีดเกินกว่า 3 ครั้งต่อริดสีดวงทวารแต่ละหัว ถ้าฉีด 3 ครั้งแล้ว ยังไม่ได้รับผลเป็นที่พอใจควรจะรักษาโดยวิธีอื่น

3. การรักษาโดยการใช้ห่วงยางผูกหัวริดสีดวงทวาร

ใช้รักษาหัวริดสีดวงที่มีขนาดปานกลาง หรือ ก่อนข้างใหญ่ หลักการรักษา คือใช้ห่วงยางไปรัดหัวริดสีดวงทวาร โดยใช้เครื่องมือ Barron ligator หลังจากนั้นประมาณ 4-7 วัน หัวริดสีดวงทวารที่ถูกรัดจะเน่า และหลุดไป ในระหว่างนี้ ผู้ป่วยบางคนอาจจะมีเลือดออกบ้าง เพราะฉะนั้น ต้องอธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจ

การรักษาโดยวิธีนี้ ควรจะผูกหัวริดสีดวงทวารที่ลະหนังหัวเท่านั้น การผูกหัวริดสีดวง

ทวารครั้งต่อไปควรรอประมาณ 2-3 สัปดาห์ แห้ง เพื่อให้ผลที่เกิดจากหัวริดสีดวงหลุดครั้งแรกหายเสียก่อน โดยทั่วไปต้องผูกหัวริดสีดวงทวารประมาณ 3 ครั้ง แต่ถ้าริดสีดวงทวารค่อนข้างใหญ่ และมีมาก อาจจะต้องผูกหัวริดสีดวงทวาร 4-5 ครั้ง

การรักษาวิธีนี้ ได้ผลดีพอๆ กับการผ่าตัด แต่วิธีนี้ใช้รักษาเฉพาะ internal hemorrhoid หรือ mucosal prolapse เท่านั้น

น.พ. ยอด สุคนธมาน
แผนกศัลยศาสตร์
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ถาม

ผู้ป่วยหญิงไทยอายุ 50 ปี มีประวัติและอาการ nephrotic syndrome ชั้ดเจนคือ มีบวนมาก ความดันโลหิตปกติ ตรวจบลัสสาวะพบมีโปรตีนมาก 4^+ และพบเม็ดเลือดขาว แต่ไม่มีเม็ดเลือดแดง ได้รักษาโดยให้ยาบลัสสาวะ Dichlortide วันละ 2 เม็ด และ steroid (Kenacort) วันละ 4 เม็ด เป็นเวลา 4 วัน อาการไม่ดีขึ้นยังบวนมาก จึงได้ให้ยาเพิ่มคือ Aldactone A วันละเม็ด และนีด Lasix 2 มล. เข้ากล้ามเป็นครั้งคราว สัปดาห์แรกฉีดอยู่ 2 ครั้ง อาการบวนจึงเริ่มยับลง ได้ลด Dichlortide เหลือวันละ 1 เม็ด และระยะหลังเปลี่ยนเป็น Lasix

รักษาอยู่ 2 สัปดาห์ อาการบวมยังไม่ทุเลาจนเป็นพ้อใจ จึงนัด Lasix ต่อไป สัปดาห์ที่ 3 อาการดีขึ้น และหายบวมในเวลาประมาณ 1 เดือน

หลังจากที่ยุบบวมแล้วได้ตรวจบลัสสาวะวันเว้นวัน และพบโปรตีนในบลัสสาวะอยู่ตลอดเวลา ได้ให้ steroid และ Aldactone A ขนาดเดิม ติดต่อกันอยู่ประมาณ 2 เดือน จนรู้สึกว่าจะเริ่ม มี moon face และผิวคล้ำกร้านลง จึงเปลี่ยน เป็นให้ยาแบบเว้นระยะ คือให้ 1 เม็ด เช้า-เย็น เคฟาเวนศูกร์-เสาร์ และ ออาทิตย์ ได้ให้ anabolic hormone เข้ากล้ามด้วยเบ็นคร็อกคราว อาการทั่วไปของผู้ป่วยเหมือนคนปกติ เว้นแต่ยัง พบโปรตีนในบลัสสาวะ อย่างจะเรียนดามว่า

1. การที่พบโปรตีนในบลัสสาวะตลอดเวลา นี้ ถือว่าโรคยังไม่หายใช่หรือไม่ และจะให้คำรับรองแก้ผู้ป่วยหรือญาติอย่างไร

2. จะให้การรักษาที่ถูกต้องต่อไปย่างไร

3. มีข้อแนะนำอย่างไรบ้างในการรักษา ดังกล่าวมาแล้ว หรือตรวจรักษาอย่างไรในรายนี้ และผู้ป่วยทัวไป

ตอบ

1. Nephrotic syndrome ส่วนใหญ่เกิดจาก Idiopathic glomerulonephritis โรคนี้ไม่หายขาด แต่มีระยะสงบได้ ผลจากการรักษาด้วย

steroid ที่ทำให้โรคสงบโดยสมบูรณ์คือ อาการทุกอย่างทุเลาเป็นปกติหมดรวมทั้งไม่มีโปรตีนในบลัสสาวะนั้น มีเพียงร้อยละ 47-75^{1,3} บางรายที่อาการทั่วไปสงบลงแต่ยังคงมีโปรตีนในบลัสสาวะนั้น ควรจะให้คำแนะนำแก้ผู้ป่วยและญาติตามความเชื่อจริงว่าโรคนี้ไม่หายขาด การรักษาที่ถูกต้องอาจทำให้โรคสงบได้นานหลายปี แต่ในอนาคตอาจจะกลับเป็นอีกเมื่อใดก็ได้

2. การรักษาที่ถูกต้องยังไม่ทราบแน่ ในชุดนี้ แต่ละสถาบันก็ยังอยู่ในระหว่างรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษา แต่โดยทั่วไปมีความเห็นว่าผู้ป่วย nephrotic syndrome ควรจะตัดเนื้อไตมาตรวจ (renal biopsy) เพื่อให้ทราบว่าพยาธิสภาพเป็นชนิดใด เช่น พากหมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย (minimal change) ชนิด membranous หรือชนิด proliferative เป็นต้น เมื่อทราบพยาธิสภาพแน่นอนแล้วก็จะสามารถให้การพยากรณ์โรคได้ใกล้เคียง รวมทั้งยังเป็นข้อมูลสำหรับวางแผนการรักษาด้วย

จากรายงานทั่วไปพบว่ารายที่ไม่ตอบรับต่อการรักษาด้วย steroid ด้วยยาประเภท immunosuppressive drug เช่น Cyclophosphamide (Endoxan) อาจจะช่วยให้ตอบรับต่อการรักษาได้ดีขึ้น² ดังนั้นถ้าจะให้ตอบว่าการรักษาต่อไปสำหรับผู้ป่วยรายที่เล่ามา คิดว่าสมควรที่จะตัดเนื้อไตมาตรวจ และพิจารณาให้การรักษาด้วย

immunosuppressive drug แต่การรักษาด้วยยาประเกณ์ มีโทษอย่าง กับมีคุณ ดังนั้นจึงควรจะใช้ต่อเมื่อผู้ใช้มีความรู้และความชำนาญ ด้วยที่แนะนำทั้งหมดปฏิบัติไม่ได้ เพราะขาดประสบการณ์ การให้ยา steroid อย่างเดียวต้องไปเรื่อยๆ กันน่าจะเพียงพอ

3. ผู้ป่วยอย่างที่เล่ามาให้ฟังนี้ ส่วนใหญ่จะตอบรับต่อการรักษาของการบวมทุกราย บางรายให้นอนพัก รับทาน้ำและเกลือน้อยๆ บลลสภาวะก็จะออกมากได้มากเอง บางรายอาจต้องให้ยาขับบลลสภาวะ ยาประเกณ์ Thiazide ก็อาจได้ผล หรืออาจจะต้องใช้ Furosemide ก็ได้ ทุกรายที่ creatinine ในเลือดปกติด้วยให้นอนพักใช้ยาขับบลลสภาวะ steroid และ spironolactone การบวมจะทุเลาได้ แต่จะต้องใช้เวลาอย่างน้อยประมาณ 2 สัปดาห์ จึงจะถ่ายบลลสภาวะได้มากขึ้น บางรายอาจนานถึง 4 สัปดาห์ แต่จะไม่นานเกินไปกว่า 6 สัปดาห์ เมื่อบลลสภาวะได้มากขึ้น อาการบวมก็จะทุเลาลง และมักจะสามารถดื่มน้ำได้โดยไม่ต้องให้ยาขับบลลสภาวะ แต่จะต้องให้ steroid เรื่อยๆ ไป จนนานเท่าไรไม่สามารถจะตอบได้แน่นอน ขนาดยา steroid ซึ่งนิยมให้ในระยะแรกคือ 120 มก. วันเว้นวัน เพื่อบรังกัน

Cushingoid effect เมื่อได้ผลดีแล้วก็อย่างๆ ลดขนาดยาลงครึ่งละ 20 มก. ในระยะแรก และต่อมาอาจจะลดครึ่งละ 5-10 มก. เมื่อขนาดยาน้อยลงแล้ว และคงขนาดยาไว้ที่ปริมาณน้อยที่สุดโดยผู้ป่วยไม่กลับมีอาการใหม่อีก โดยไม่มีกำหนดตัวจะหยุดยาเมื่อใด ด้วยให้ steroid อย่างเดียวแล้วยังมีโปรดีนในบลลสภาวะอยู่ ควรจะเพิ่มยาพวก cyclophosphamide ด้วย ขนาดยาที่ใช้ 1-3 มก./กг./วัน ระดับแน่นอนนั้นควรจะดูจากระดับเม็ดเลือดขาวด้วย คือให้ในระดับที่ไม่ทำให้มีเม็ดเลือดขาวต่ำกว่าปกติ และไม่เกิน 3 มก./กг./วัน.

ชาญ โพชนกุล
หน่วยไต แผนกอายุรศาสตร์
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

เอกสารอ้างอิง

- Adams DA, Maxwell MH, Bernstein D : Corticosteroid therapy of glomerulonephritis and the nephrotic syndrome : a review. J Chronic Dis 15:29-50, 62
- Grushkin CM, Fine RN, Heuser E, et al : Cyclophosphamide therapy of idiopathic nephrosis. Calif Med 113:1-5, 70
- Hopper J Jr, Ryan P, Lee JC, et al : Lipoid nephrosis in 31 adult patients : Renal biopsy study by light, electron and fluorescence microscopy with experience in treatment. Medicine 49:321-41, 70